

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/40/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614205180
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcal
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8614205180.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému Jánovi H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX/X, XXX XX N., právne zastúpenému Z. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 5.856,77 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 4 864,67 Eur s 8,15 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4 864,67 Eur od 18.9.2013 do zaplatenia a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 914,35 Eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v rozsahu 232,08 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 682,27 Eur a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet jeho právneho zástupcu Advokátskej kancelárie GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o..

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 24.09.2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 5.856,77 Eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 477,34 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 5.856,77 Eur odo dňa 18.09.2014 do zaplatenia a trovy konania vo výške 351,- Eur. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným (ako dlžníkom) dňa 19.12.2012 úverovú zmluvu č. 4212120344, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 5.000,- Eur. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 133,32 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný (dlžník) sa dostal do omeškania s úhradou splátok, bol listom zo dňa 29.08.2013 vyzvaný žalobcom (veriteľom) k splateniu celého zostatku úveru pozostávajúceho z nezaplatených splátok, upomienky, zmluvnej pokuty a zo zosplatených budúcich splátok a to všetko v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Žalobca s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/136/2012 zo dňa 25.02.2013 konštatoval, že úverové podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, čím je dodržaná písomná forma ustanovenia o zmluvnej pokute. Uplatnený nárok v zmysle špecifikácie žalobcu pozostáva z istiny 67,84 Eur, úroku vo výške 779,- Eur, zosplatennej istiny vo výške 4.932,16 Eur, poplatku za vedenie účtu vo výške 5,97 Eur, upomienky I vo výške 5,- Eur, upomienky II vo výške 36,- Eur a 12,- Eur, poplatku za možnosť zmeny splátky vo výške 1,80 Eur a zmluvnej pokuty vo výške 17,- Eur. Zároveň si uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 477,34 Eur a od 18.09.2014 do zaplatenia vo výške 8,15% ročne zo sumy 5.856,77 Eur.

Žalovaný sa k podanej žalobe písomne vyjadril podaním zo dňa 15.01.2015 doručeným súdu dňa 19.01.2015. Vo vyjadrení uviedol, že vzhľadom na to, že v predmetnej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, aplikácia Obchodného zákonníka prichádza do úvahy len vtedy, ak by to bolo pre spotrebiteľa výhodnejšie. Konštatoval, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky povinné náležitosti a to údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca presne nešpecifikoval, z čoho pozostáva uplatnená suma, tzn. z ktorých splátok, každá v akej výške a akou splatnosťou a špecifikáciou a čo každá splátka obsahuje. Rovnako je potrebné špecifikovať, čo žalovaný doposiaľ zaplatil a na čo boli splátky započítané. Žalovaný konštatoval, že RPMN uvedená v zmluve v rozpätí 30,80% až 32% nespĺňa požiadavku vyjadrenú v zákone o spotrebiteľských úveroch, pričom RPMN je jeden z najdôležitejších ukazovateľov výhodnosti, resp. nevýhodnosti úveru, a preto by mal byť vyjadrený presne a zrozumiteľne. V zmluve taktiež nie je uvedený údaj o výške, počte a termíne splátok ani len istiny. Žalovaný pritom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/401/2012 zo dňa 06.08.2013, z ktorého vo vyjadrení citoval. Žalovaný vo vyjadrení taktiež uviedol, že pokiaľ je v žalobe uvedené, že žalobca voči nemu eviduje dlh pozostávajúci z úroku z omeškania vo výške 779,- Eur, nie je zrejmé, za aké obdobie tento úrok vyčíslil a z akej sumy vychádzal. Vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru poukázal na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 03.05.201 č.k. AZ 17 U 192/2010, poplatku za správu úveru na rozhodnutie Bundesgerichtshof zo 07.06.2011 č. AZ XI ZR 388/10 a poplatkom za upomienky na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenburg z 21.06.2006 č.k. 7 U 17/06. Bližšie k jednotlivým poplatkom uviedol, že pri vyžadovaní poplatku za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru je spotrebiteľ vystavovaný nepriateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene, poplatok za vedenie účtu nemá povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu, a preto nepredstavuje dojednanie týkajúce sa ceny. Vedenie úverového účtu nepredstavuje samostatnú odplacnú službu banky, ale slúži výhradne záujmom banky. Žalobca si uplatňuje zmluvnú pokutu popri úroku z omeškania.

Dňa 19.01.2015 bolo súdu faxom doručené vyjadrenie žalobcu z toho istého dňa, v ktorom žalobca uviedol, že na výzvu súdu predkladá poštový podací hárok č. EPH001078950, na ktorom je uvedený dátum odoslania výzvy k splateniu celého úveru dňa 03.09.2013. Taktiež uviedol, že Listina o oznámení výšky 31% RPMN zo dňa 02.01.2013 bola zaslaná žalovanému dňa 04.01.2013 po poskytnutí finančných prostriedkov žalovanému dňa 02.01.2013 a adresát dostal možnosť sa s jej obsahom oboznámiť.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca a ani žalovaný. Pojednávanie sa zúčastnili ich právni zástupcovia, ktorí zhodne ospravedlnili neprítomnosť účastníkov. Preto súd prejednal a rozhodol vec na pojednávaní v neprítomnosti žalobcu a žalovaného v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") s prihliadnutím na vyjadrenia ich právnych zástupcov na nariadenom pojednávaní, obsah spisu a vykonané dôkazy.

Právny zástupca žalobcu na nariadenom pojednávaní uviedol, že trvá na podanom návrhu, pričom poukázal na doslovné znenie § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré výslovne hovorilo o kumulatívnom splnení dvoch podmienok na to, aby bola zmluva bezúročná a bez poplatku, a to nedodržanie písomnej formy a zároveň že neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Ide o zákonom stanovenú sankciu, ktorú je potrebné vykladať zužujúco a nie rozširujúco. Rovnako poukázal na znenie smernice č. 2008/48 ES, ktorej priamou a úplnou implementáciou je uvedený zákon podľa tabuľky zhody. Smernica pritom neobsahuje presné ustanovenia o tom, ako treba sankcionovať prípadné nedodržanie náležitostí zmlúv. Vo vzťahu k vyjadreniu žalovaného a jeho poukázanie na rozhodnutia iných súdov uviedol, že rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, na ktoré poukázal žalovaný, sa týkalo iného prípadu (revolvingového úveru) a rozhodnutia nemeckých súdov nie sú prameňom nášho práva. Taktiež aj žalobca disponuje viacerými rozsudkami súdov (aj českých, vzhľadom na to, že má značné podnikateľské aktivity aj v Českej republike), ktorými sa plne vyhovel jeho nárokom. Pokiaľ ide o namietanú absenciu základných náležitostí zmluvy žalobca poukazuje na to, že konečná splatnosť úveru je dostatočne uvedená v bode 83 zmluvy, kde je jasne uvedená lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci, pričom lehoty je možné počítat aj podľa Občianskeho zákonníka, a teda takéto znenie je dostačujúce. Pokiaľ by zákonodarca

mal na mysli stanovenie dátumového znenia konečnej splatnosti, ako je to napr. v zmenkovom zákone, výslovne by to uviedol. Ak ide o namietanú absenciu údajov o RPMN, tak tá je upravená v bode 47 zmluvy v rozpätí od 30,8% do 32%, pričom nejde o veľké rozpätie a jeho najvyššia hodnota nepresahuje zákonom stanovené rozpätie. Zákon výslovne nestanovuje, že RPMN musí byť uvedená presným číslom a rozpätie 1,2% nie je rozhodujúcim faktorom pre spotrebiteľa. Žalobcom bola spotrebiteľovi oznámená presná hodnota RPMN 31%. Vo vzťahu k náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca uviedol, že smernica pripúšťa, aby si veriteľ mohol sám zarátavať samotné splátky úveru a nie je potrebné, aby bola každá splátka rozčlenená na to, z čoho pozostáva, t.j. ktorá časť pripadá na istinu, úrok atď.. Ustanovenia § 9 ods. 3 až 5 zákona o spotrebiteľských úveroch ohľadom amortizačnej listiny by nemali opodstatnenie, ak by mali byť všetky takéto náležitosti obsiahnuté priamo v zmluve. Žalobca poukázal na českú implementáciu predmetnej smernice, keď česká právna úprava vyžaduje len výšku, počet a termíny splátok, pričom cieľom smernice je konsolidácia trhov a zjednocovanie jednotlivých právnych úprav s ohľadom na obsah smernice. Ak žalovaný spochybňuje výšku úroku, tak spoločnosť so žalovaným komunikovala, boli mu opakovane zasielané upomienky, pričom vyčíslenie úroku vo výške 477,- Eur vyplýva z výpisu čerpania, splátok a úhrad. Žalobca ďalej uviedol, že nároky uplatňované ako upomienky a zmluvná pokuta boli upravené v úverových zmluvných podmienkach a taktiež v dokumente označenom ako "Čo by ste mali vedieť o svojom úvere", boli vyznačené jasne a spotrebiteľ o nich musel vedieť. Poplatok za vedenie účtu a poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok bol riadne vyznačený v zmluve, pričom si ich uplatňuje len od 2. do 7. splátky. Zároveň uviedol, že pokiaľ bude mať súd za to, že zmluva je bezúročná a bez poplatku, žiada priznať úrok z omeškania od 18.09.2013 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov konania.

Právny zástupca žalovaného na nariadenom pojednávaní s poukazom na písomné vyjadrenie uviedol, že zmluva je bezúročná a bez poplatku v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, a vzhľadom na to, že žalobcovi žalovaný zaplatil sumu 135,31 Eur, žiadal žalobu nad sumu 4.864,69 Eur zamietnuť. Náhradu trov konania si neuplatnil.

Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie vyjadreniami právnych zástupcov žalobcu a žalovaného a listinnými dôkazmi - oboznámením s obsahom spisu a to: návrhom na vydanie platobného rozkazu, Úverovou zmluvou, Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., listinou „Čo by ste mali vedieť o svojom úvere?“, Výzvou k splateniu celého úveru, Podacím hárkom, Výpisom čerpania, splátok a úhrad, vyjadrením žalovaného zo dňa 15.01.2015 doručeným súdu dňa 19.01.2015 a vyjadrením žalobcu zo dňa 19.01.2015 doručeným faxom dňa 19.01.2015 a zistil tento skutkový stav:

Z obsahu úverovej zmluvy č. 4212120344 zo dňa 19.12.2012 súd zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli úverovú zmluvu (bezüčelový úver), pričom dojednaná výška úveru bola 5.000,- Eur. Žalovaný mal úver splatiť 84 mesačnými splátkami vo výške 135,31 Eur, pričom celková čiastka zaplatená spotrebiteľom bola stanovená na 11.340,84 Eur. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola od 30,8% do 32,0% a ročná úroková sadzba 26,91%. Zmluva obsahuje o údajoch o poplatkoch za vedenie účtu 1,99 Eur, ktorý má byť zahrnutý v splátke (bod 50 zmluvy) a poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok 0,3 Eur, ktorý má byť zahrnutý v splátke (bod 58 zmluvy) Termíny splatnosti splátok (v bode 49 zmluvy) nie sú uvedené, uvedený je len odkaz na ustanovenie zmluvy, podľa ktorého prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Lehota splatnosti zmluvy (bod 53 zmluvy) je uvedená ako 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad predložených žalobcom súd zistil, že žalovaný zaplatil žalobcovi 1 splátku po 135,31 Eur a to dňa 26.02.2013. Žalobca túto splátku započítal na úrok v rozsahu 133,02 Eur, na poplatok za vedenie účtu v rozsahu 1,99 Eur a poplatok za možnosť zmeny splátky v rozsahu 0,30 Eur.

Žalobca je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetom jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaná je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, čo nakoniec nebolo ani medzi účastníkmi sporné (aj samotný žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný je spotrebiteľ). Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (19.12.2012) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi..

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi..

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods.1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa článku 153 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva spoločenstvo v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

Podľa článku 153 ods. 4 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva Rada v súlade s postupom uvedeným v článku 251 a po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom prijme opatrenia uvedené v odseku 3 písm. b).

Podľa článku 153 ods. 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva opatrenia prijaté podľa odseku 4 nebránia žiadnemu členskému štátu zachovať alebo zaviesť prísnejšie ochranné opatrenia. Takéto opatrenia musia byť zlučiteľné s touto zmluvou. Komisia o nich bude upovedomená.

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ).

Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Z vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- Eur, ktorý žalovaný prestal splácať. Splatil len 1 splátku vo výške 135,31 Eur. Žalobca si voči žalovanému uplatnil nárok pozostávajúci z istiny 67,84 Eur, úroku vo výške 779,- Eur, zosplatennej istiny vo výške 4.932,16 Eur, poplatku za vedenie účtu vo výške 5,97 Eur, upomienky I vo výške 5,- Eur, upomienky II vo výške 36,- Eur a 12,- Eur, poplatku za možnosť zmeny splátky vo výške 1,80 Eur a zmluvnej pokuty vo výške 17,- Eur. Zároveň si uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 477,34 Eur a od 18.09.2014 do zaplatenia vo výške 8,15% ročne zo sumy 5.856,77 Eur. Súd preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je dôvodný len v rozsahu uplatnenej istiny a úrokov z omeškania z istiny.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí totiž okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Vychádzajúc z obsahu zmluvy o úvere č. 4212120344 je však možné konštatovať, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahuje. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje (zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie - v bode 52). Zmluva taktiež neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ako aj presný údaj o RPMN (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ).

Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá účastníkmi má podobu predtlačenej formulárovej tlačiva, do ktorého predtlaču boli doplnené údaje, ako evidenčné číslo, číslo zmluvy, typ úveru, potom údaje identifikujúce klienta (žalovaného), jeho zamestnanie a potom nasledujú údaje o samotnom úvere. V kolónkach 42 až 53 Zmluvy sú postupne uvedené údaje o celkovej výške úveru, celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, výške mesačnej splátky, počte splátok, ročnej úrokovej sadzbe, RPMN vo forme intervalu od 30,8% do 32,0%, priemernej hodnote RPMN, poplatku za vedenie účtu a celkových nákladoch spotrebiteľa. Kolónka č.49 označená ako „Termíny splatnosti splátok“ je prázdna, v kolónke 53 označenej ako „lehota splatnosti“ je uvedené 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Potom nasledujú údaje o výplate úveru, poistení úverových splátok, poplatku za možnosť zmeny výšky a počtu splátok, údaje o revolvingovom úvere a za tým nečitateľným spôsobom uvedený drobný, husto popísaný text.

Súd konštatuje, že uvedená zmluva neobsahuje údaje predpísané v § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ účinného ku dňu jej uzavretia (t.j. konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru) ani údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), pričom vo všeobecnosti samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané, drobným, hustým písmom písané úverové zmluvné podmienky. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje konečnú splatnosť

spotrebiteľského úveru (§ 9 ods.2 písm. f/), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na úverové či iné podmienky.

Čo sa týka konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tak tá musí byť určená presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V danom prípade síce v bode č. 53 zmluvy je uvedené, že lehota splatnosti je 84 mesiacov po poskytnutí úveru, ale takéto určenie je podľa názoru súdu nepostačujúce, neurčité a nezrozumiteľné. V zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 84 splátok a 84 mesiacov po poskytnutí úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí jednoznačne o jednej z náležitostí zmluvy - konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Takýto údaj ale v zmluve absentuje. Pod bodom 53, v ktorom je uvedené že splatnosť je 84 mesiacov po poskytnutí úveru je malým písmom husto písaný, veľmi ťažko čitateľný a zrozumiteľný text, v ktorom sa uvádza, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Ak teda v bode 53 zmluvy je na jednej strane uvedené, že lehota splatnosti úveru je 84 mesiacov po poskytnutí úveru a na druhej strane hneď pod tým je uvedené, že úver má byť splácaný až počnúc mesiacom nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru s tým, že prvá splátka je splatná po mesiaci od poskytnutia úveru, tak tu je absolútne zrejмый rozpor, lebo nie je zrejмый, kedy vlastne sa má začať úver splácať a kedy je jeho konečná splatnosť.

Neobstojí pritom tvrdenie žalobcu prezentované na pojednávaní, že ak by mal zákonodarca na mysli uvedenie presného dátumu, zakotvil by to výslovne do zákona, ako je to v prípade zmeniek a že konečnú splatnosť je možné určiť aplikáciou úpravy počítania lehôt v Občianskom zákonníku. Súd nemá pochybnosť o tom, že účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ bolo zakotvenie povinnosti dodávateľa (veriteľa) jasne a zrozumiteľne uviesť v zmluve konečnú splatnosť úveru tak, aby z nej spotrebiteľ vedel okamžite presne zistiť, dokedy bude úver splácať (kedy zaplatí poslednú splátku úveru).

V zmluve absentuje aj náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. V bode 44 zmluvy je len jedna suma mesačnej splátky. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. V bode 45 je len počet splátok, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Bod 49, teda termíny splátok nie je vyplnený vôbec. Malý text pod ním uvádza, že „prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka“. Tento odkaz je absolútne neplatný, lebo je nejasný a neurčitý. V podstate sa z neho spotrebiteľ jednoznačne nedozvie, ktorý je ten konkrétny deň v mesiaci, ktorý má byť dňom splatnosti v každom mesiaci po dobu 84 mesačných splátok. Nie je totiž zrejмый, čo presne znamená „poskytnutie úveru“ - či deň podpisu zmluvy, či deň, keď navrhovateľ poukázal úver žalovanému na účet, či prípadne deň keď bola suma pripísaná žalovanému na účet, alebo vyplatená iným spôsobom. Celé toto znenie je zavádzajúce, nepresné a neurčité a preto nezrozumiteľné. Navyiac v hlavě 5 § 1 Úverových zmluvných podmienok tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tu len uvedené, že dlžník je povinný platiť úver v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Taktiež je tam uvedené, „že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky...“. Z uvedeného však nevyplýva, aká je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky. Keďže účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ bolo to, aby bol spotrebiteľ zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je zrejмый že táto podmienka nemôže byť splnená vtedy, keď

bod termíny splatnosti splátok v tej časti zmluvy ktorá je hlavným bodom záujmu spotrebiteľa, lebo obsahuje špecifikáciu úveru umožňujúceho posúdiť jeho výhodnosť, je prázdna a termíny splatnosti splátok majú byť zložitou vyvodzované z malých písmen v texte zmluvy a už vôbec nie vtedy, keď je zakotvená iba do úverových zmluvných podmienok zmluvy, resp. do jej prílohy. Z ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ vyplýva, že tam uvedené náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Je preto vylúčené aby sa zmluva pokiaľ ide o tieto podstatné náležitosti odvolávala na inú listinu, napr. na úverové zmluvné podmienky, ktorých obsah dlžník nemôže vôbec ovplyvniť. Údaje o konečnej splatnosti úveru, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18.10.2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosti zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o konečnej splatnosti úveru, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov.

Ak žalobca konštatoval, že v prípade potreby uvádzať rozpis jednotlivých splátok priamo v zmluve by stratila význam amortizačná listina upravená v § 9 ods. 3 až 5 ZoSÚ, tak s týmto tvrdením sa súd nestotožňuje. Povinnosť uvádzať priamo v zmluve to, aká časť splátky bude započítaná na istinu, úroky a poplatky, sa neprieči právu spotrebiteľa žiadať od veriteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu ohľadom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, že zákon o spotrebiteľských úveroch je úplnou implementáciou smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/ES (ďalej len "Smernica"), ktorá takúto úpravu nevyžaduje, súd konštatuje, že v zmysle citovaného článku 153 ods. 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva opatrenia prijaté podľa odseku 4 nebránia žiadnemu členskému štátu zachovať alebo zaviesť prísnejšie ochranné opatrenia, ak budú zlučiteľné so Zmluvou. Podľa názoru súdu sa preto žalobca nemôže odvolávať na znenie smernice, ak toto znenie úplne nekorešponduje so znením vnútroštátneho právneho predpisu, ktorý ju implementoval, ak vnútroštátny právny predpis zavádza prísnejšie ochranné opatrenie zlučiteľné s cieľom Zmluvy, ktorým je aj ochrana spotrebiteľov. Je nutné pripomenúť, že smernica vo všeobecnosti je právny akt, ktorým sa stanovujú ciele, ktoré majú dosiahnuť členské štáty EÚ, pričom sa voľba spôsobu a metód ponecháva na ich vnútroštátne orgány, a preto aj poukázanie žalobcu na českú právnu úpravu implementujúcu smernicu považoval súd za irelevantné.

Rovnaký argument musí súd použiť aj vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že Smernica neobsahuje presné ustanovenia o tom, ako treba sankcionovať prípadné nedodržanie náležitostí zmlúv. Smernica v článku 23 stanovuje, že „Členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijmú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich vykonávanie. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.“. Aj keď Smernica výslovne nestanovuje sankcie za nedodržanie náležitostí zmlúv, ukladá členským štátom povinnosť

ustanoviť pravidlá o sankciách a prijať všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich vykonávanie. Výber sankcií sa tak Smernicou výslovne ponecháva na členských štátoch, pričom Smernica od členských štátov vyžaduje, aby sankcie boli účinné, primerané a odradzujúce. Určenie „bezúročnosti a bezpoplatkovosti“ úveru ako sankciu za nedodržanie náležitosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch stanovenú vnútroštátnym predpisom tak súd nepovažuje za postup, ktorý by bol v rozpore so Smernicou ale naopak, považuje ho za naplnenie citovaného článku 23 Smernice.

Pokiaľ žalobca tvrdil, že k určeniu, že zmluva je bezúročná a bez poplatku v zmysle § 11 ods. 2 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, je potrebné naplniť kumulatívne 2 podmienky a to že zmluva neobsahuje písomnú formu a zároveň neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ, tak súd nemá najmenšiu pochybnosť o tom, že vôľou zákonodarcu nebolo stanoviť tieto 2 podmienky kumulatívne ale alternatívne. Pokiaľ žalobca opiera svoje tvrdenie o „kumulatívnom“ význame spojky „a“ v citovanom ustanovení, tak takýto výklad sa evidentne prieči aj logike - súd si nevie predstaviť reálny príklad, aby (pri akceptovaní žalobcom prezentovaného výkladu tohto ustanovenia) úverová zmluva obsahovala všetky všeobecné náležitosti a náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až y) ZoSÚ a súčasne nemala aj písomnú formu. Pri takomto výklade by bolo postačujúce, ak by zmluva obsahovala len písomnú formu a nemusela by obsahovať žiadnu z obligatórných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až y) ZoSÚ k tomu, aby bola nepostihnuteľná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, a teda zakotvenie výpočtu obligatórných náležitostí zmluvy do ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (za spojku „a“) by nedávalo žiaden logický význam. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že novelou ZoSÚ účinnou od 01.01.2013 (zákonom č. 352/2012 Z.z.) boli tieto podmienky rozšírené a zakomponované do jednotlivých bodov (písm. a/ až d/), pričom dôvodová správa k tomuto zákonu v predmetnom bode znie: „Cieľom navrhovanej úpravy je zosúladienie normatívneho textu zákona s odôvodnením tak, aby poskytnutý spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, prípade ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona alebo
- je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“

Logickým (ale s poukazom na dôvodovú správu k novele aj teleologickým) výkladom tohto ustanovenia súd nemohol dôjsť i inému záveru ako takému, že pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatku postačuje to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ aj v prípade, že je zachovaná jej písomná forma.

Predmetná úverová zmluva neobsahovala ani ďalší údaj, ktorý obsahovať mala, a to v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ ročnú percentuálnu mieru nákladov. V úverovej zmluve bola ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj „RPMN“) vyznačená v bode 47 ako interval od 30,8% do 32,0% s tým, že v poznámke v zmluve (vyznačenej drobným písmom) je uvedené, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, pričom klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Podľa názoru súdu nie je naplnením zákonom vyžadovanej náležitosti uviesť hodnotu RPMN v zmluve, ak ju dodávateľ (žalobca) uvedie len intervalom (t.j. od do) s tým, že presná hodnota bude oznámená dodávateľom spotrebiteľovi neskôr. RPMN je jedným zo základných údajov, ktoré majú slúžiť spotrebiteľovi pri rozhodovaní sa o akceptácii návrhu na uzavretie zmluvy, pretože ide o celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. i) ZoSÚ), čo je zrejmé aj z toho, že je povinnosťou dodávateľa v zmluve uvádzať aj hodnotu priemernej RPMN (§ 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ), aby si spotrebiteľ už pri pohľade na písomné vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere (pred podpisom zmluvy v štádiu rozhodovania sa o akceptácii návrhu) vedel jednoducho zhodnotiť výhodnosť/nevýhodnosť predmetného úveru v porovnaní s inými úvermi na trhu s úvermi. Spotrebiteľ na seba preberá povinnosti dlžníka momentom uzavretia zmluvy o úvere (podpisom zmluvy zmluvnými stranami) a nie až po oznámení presnej výšky RPMN po poskytnutí úveru, a preto je irelevantné, či následne (až po uzavretí zmluvy) žalobca oznámil spotrebiteľovi presnú hodnotu RPMN. Súd považuje za neprijateľné, ak má byť v zmluve hodnota

RPMN (ako obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ) uvedená len vo forme intervalu (bez ohľadu na to, že tento interval je v tomto prípade v rozpätí 1,2%), pretože uvedením RPMN len vo forme intervalu dochádza aj k obchádzaniu samotného zmyslu potreby uvádzania tohto údaju v zmluve a to informovanosti spotrebiteľa o jeho celkových ročných nákladoch na úver a možnosti posúdiť výhodnosť jeho úveru v porovnaní s inými úverovými produktmi na trhu úverov pred samotným uzavretím úverovej zmluvy.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď mnohé z nich sú doslova skryté v textoch všeobecných podmienok, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu o úvere č. 4212120344, z ktorej si žalobca uplatňuje žalovaný nárok, považovať podľa § 11 ods.1 písm. a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatku. Preto ani platby žalovaného nemali byť započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú navrhovateľ žalovanému reálne poskytol. Vzhľadom na to, že žalovaný zaplatil 1 splátku vo výške 135,31 Eur z úverovej istiny 5.000,- Eur, uložil súd povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi zvyšných 4.864,69 Eur (5.000,- Eur mínus 135,31 Eur) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa nemeckou judikatúrou ohľadom poplatkov, na ktorú poukázal žalovaný.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Aj keď žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok aj pred zosplatnením celého úveru listom zo dňa 29.08.2013, žalobca si v konaní uplatnil nárok na úroky z omeškania až odo dňa 18.09.2013 (od 18.09.2013 do 17.09.2014 v kapitalizovanej forme a od 18.09.2014 do zaplataenia v sadzbe 8,15% ročne). Vzhľadom na to, že súd nemôže žalobcovi priznať nárok vo vyššom rozsahu, ako sám žalobca žiada (§ 153 ods. 2 O.s.p.), žalobcovi patrí úrok z omeškania až od 18.09.2013 do zaplataenia. Žalobca taktiež žiadal priznať úrok z omeškania v sadzbe 8,15% ročne, hoci základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania podľa návrhu žalobcu (t.j. po uplynutí 15-tich dní od odoslania výzvy k splateniu celého úveru - 18.09.2013) bola 0,5%, a teda by mal nárok na úrok z omeškania v sadzbe 8,5% (0,5% + 8%). Aj tu je súd viazaný návrhom žalobcu, a preto žalobcovi priznáva úrok z omeškania v rozsahu 8,15% ročne zo sumy 4.864,69 Eur od 18.09.2013 do zaplataenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 4.864,69 Eur z uplatnených 5.856,77 Eur, čím úspech žalobcu (83,06%) prevyšuje úspech žalovaného (16,94%) o 66,12%. Žalobca si uplatnil právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 351,- Eur a trovy právneho zastúpenia, ktoré v zákonnej lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. vyčíslil na sumu 1.567,60 Eur. Vyčíslené trovy právneho zastúpenia pozostávajú z tarifnej odmeny za 4 úkony právnej služby (1./ príprava a prevzatie zastúpenia dňa 31.05.2011; 2./ písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej dňa 19.01.2015; 3./ ďalšia porada s klientom dňa 19.01.2015 a 4./ účasť na pojednávaní dňa 20.01.2015) 4 x 200,85 Eur + 1x 8,04 Eur režijný paušál + 3x 8,39 Eur režijný paušál + 20% DPH; celkovej cestovnej náhrady vo výške 228,06 Eur za cestu na pojednávanie z Trenčína do Svidníka a späť (základná náhrada vo výške 156,36 Eur + náhrada za spotrebované pohonné hmoty 71,70 Eur) a náhrady za stratu času vo výške 335,60 Eur (2 polhodiny za účasť na pojednávaní vo výške 33,56 Eur a 18 polhodín za čas strávený cestou na pojednávanie a z pojednávania (TN - SK a späť) vo výške 302,04 Eur).

Súd preskúmal vyúčtovanie uplatnených trov žalobcu a rozhodol, že okrem práva na náhradu za zaplatený súdny poplatok by mal v prípade plného úspechu vo veci žalobca nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nasledujúco:

za úkony právnej služby:

1./ prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom odmena 200,85 Eur + 8,04 Eur režijný paušál + 20% DPH 250,67 Eur

2./ účasť na pojednávaní dňa 20.01.2015 odmena 200,85 Eur + 8,39 Eur režijný paušál + 20% DPH 251,09 Eur

spolu: 501,76 Eur Tarifná odmena 200,85 Eur/úkon je určená podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „AT“) z tarifnej hodnoty veci 5.856,77 Eur. Režijným paušalom je náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa § 16 ods. 3 AT. Právny zástupca žalobcu je preukázateľne platiteľom dane z pridanej hodnoty (predložil osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty), a preto sa mu zvyšuje odmena a náhrady v zmysle § 18 ods. 3 AT o 20% DPH.

cestovná náhrada:

a) základná cestovná náhrada za použitie motorového vozidla na cestu Trenčín (sídlo právneho zástupcu žalobcu) - Svidník (miesto pojednávania) a späť dňa 20.01.2015 podľa Opatrenia MPSVaR č. 632/2008 Z.z. 2 x 356km x 0,183 Eur/km 156,36 Eur

b) náhrada za spotrebované pohonné hmoty pri spotrebe 7,8 l/100km nafty (podľa predloženého osvedčenia o evidencii vozidla) a cene 1,291 Eur/liter71,70 Eur

----- spolu: 228,06 Eur

náhrada za stratu času:

Náhrada za čas strávený cestou na pojednávanie dňa 20.01.2015 (Trenčín - Svidník a späť) 2x 4 hodiny a 20 minút = 18 polhodín x 16,78 Eur (13,89 Eur + DPH) v zmysle § 17 ods. 1 AT 302,04 Eur

Súd nepriznal žalobcovi náhradu za úkony právnej služby uplatnené ako a) písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej dňa 19.01.2015 a b) ďalšia porada s klientom dňa 19.01.2015 z dôvodu, že ich nepovažoval za účelne vynaložené. Pokiaľ ide o písomné podanie zo dňa 19.01.2015, tak z jeho obsahu je zrejmé, že žalobca ním reagoval na výzvu súdu, aby preukázal, kedy bolo žalovanému doručené zosplatnenie úveru a preukázal doručenie upomienok žalovanému. Žalobca tak prostredníctvom svojho právneho zástupcu predmetným podaním odstraňoval nedostatky preukázania svojich žalobných tvrdení. Súd týmto nekonštatuje, že vykonanie uvedeného úkonu nebolo potrebné (úkon bol vykonaný na výzvu súdu), avšak jeho trovy si musí účastník konania znášať sám. Z pohľadu účelnosti trov konania by bolo neprijateľné, ak by sa ťarcha povinnosti znášať trovy odstraňovania nedostatkov zavinených jedným účastníkom prenášala na procesnú protistranu vo forme povinnosti nahrádzať trovy takéhoto úkonu. Potrebu podať písomné vyjadrenie vo veci samej si nevyžiadal ani stav konania (napr. podanie zo strany žalovaného, na ktoré by žalobca chcel reagovať vyjadrením).

Z rovnakých dôvodov súd považuje za neúčelný aj úkon právnej služby - ďalšia porada s klientom dňa 19.01.2015. Zo záznamu zo stretnutia/porady s klientom predloženým žalobcom v rámci vyčíslenia trov konania súd zistil, že predmetom rokovania/porady bolo informovanie klienta o doterajšom priebehu konania, informovanie o doručení výzvy súdu a oboznámenie o jej obsahu, oboznámenie o písomnom podaní na základe výzvy súdu, informovanie o doručení predvolania na pojednávanie a vzájomná dohoda o účasti na tomto pojednávaní. Súd považuje za neúčelné, aby vzájomné informovanie sa o odstraňovaní nedostatkov preukazovania žalobného návrhu zavinených žalobcom, informovanie o stave konania (za stavu, keď súd len nariadil pojednávanie bez toho, aby sa k návrhu žalovaný vôbec vyjadril) a vzájomné dohadovanie o tom, kto sa pojednávania zúčastní, boli dôvodom porady, za ktorú by žalobca mohol žiadať náhradu trov konania. Aj v tomto prípade súd nespochybňuje to, či sa porada uskutočnila alebo nie, alebo či sa uskutočniť mala (právo účastníka konania radiť sa so svojim právnym zástupcom nemôže byť žiadnym spôsobom obmedzované), avšak z hľadiska rozhodovania o povinnosti nahradiť trovy úkonov právnych služieb musí súd vždy prihliadať na ich účelnosť.

Z uplatnených trov konania súd nepriznal žalobcovi ani nárok na náhradu za stratu času počas právneho zastupovania na pojednávaní dňa 20.01.2015 (čas od 9:30 do 10:30 hod = 2 polhodiny). V zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 AT pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu. Právny zástupca žalobcu mohol v zmysle tohto ustanovenia žiadať (a aj žiadal a bola mu priznaná) náhradu za stratu času len za čas strávený cestou na miesto úkonu a späť, avšak nie za čas strávený počas úkonu. Za účasť na pojednávaní je právnenému zástupcovi priznaná tarifná odmena.

V prípade plného úspechu v konaní by tak mal žalobca nárok na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok 351,- Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1.031,86 Eur (501,76 Eur + 228,06 Eur + 302,04 Eur). Avšak vzhľadom na pomer úspechu v konaní mu súd priznáva právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v rozsahu 232,08 Eur (66,12% z 351,- Eur) a náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 682,27 Eur (66,12% z 1.031,86 Eur), ktoré je žalovaný povinný nahradiť na účet jeho právneho zástupcu v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku..

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).